

Gekk ikki so skjótt hjá útróðrarmonnum sum ætlað:

Savna enn pening inn til nýggja uppboðssølu

Ætlanin hjá útróðrarmonnum at stovna sína egnu uppboðssølu er seinkað. Men teir arbeiða enn við málinum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað gekk ikki so skjótt, sum vit ætlaðu. Nú vóna vit

at kunna fara til verka um ársskið.

Ætlanin var, at nýggja uppboðssølan hjá útróðrarmonnum

skuldi verða klár at taka ímóti fiski nú, fyrst í oktober.

Men Essa Petersen, for-

Eftir ætlan skuldi nýggja uppboðssølan hjá útróðrarmonnum byrja nú fyrst í oktober. Men nú verður tað ikki fyrr enn um ársskið.

maður í Landsfelag Vinnurekandi Útróðrarmanna noyðist nú at viðganga, at tað ikki gekk so væl sum ætlað.

Tá ið útróðrarfelið fyrr í ár fekk loyvi úr landsstýrinum at stovna sína egnu uppboðssølu, var ein tíðarættan sett upp, sum segði, at teir skuldu vera til reiðar at selja fisk nú fyrst í oktober.

– Vit mugu bara ásanna, at tað gekk ikki so skjótt, sum ætlað, sigur Essa Petersen.

Men enn er avgjort gongd í málinum og at tað verður arbeitt við tí.

I løtuni verður arbeitt við at seta upp eina kostnaðarættan, sigur hann.

Men tað verður eisini enn arbeitt fyri at tekna nokk av

peningi til at stovna uppboðssøuna fyri.

Hann vil ikki siga, hvussu nógv er sett í uppboðssølu, ella, hvussu nógv teir hava brúk fyri.

Men hann sigur, at tað gongur rætta vegin.

– Tað manglar ikki nógv í og nú verður miðað ímóti at hon skal vera klár at taka ímóti fiski um einar tveir, trýggjar mánaðir.

Ætlanin er, at nýggja uppboðssølan hjá útróðrarmonnum skal hava høvuðsstøð í Klaksvík, men ætlanin er so at hava móttøkur kring landið.

Fyrirbils er ætlanin at hava móttøku í Skopun og á Sandi og í Norðureysturoy, kanska í Oyndarfjørði ella í Vík.

Men so ber til at gera móttøkur aðrastaðni í landinum eisini, har áhugi er fyri tí.

Hava stóra ábyrgd, men litið innlit

Nú er ein uppboðssøla í landinum frammanundan. Hvi er tað so neyðugt, at tit stovna tykkara egnu?

– Tað kann sigast heilt stutt:

– Vit hava stóra ábyrgd men onki innlit, og tað kunnu vit ikki vera nøgdir við.

Tað, hann meinar við, er, at uppboðssølan sum er, áleggur seljarunum stórri og stórri ábyrgd, uttan at geva teimum innlit.

– Uppboðssølan er keyparans uppboðssøla, tí tað eru keyparar, sum eiga tað mesta í henni, tó at Fiskimannafelagið eisini hevur sett fitt av pengum í hana.

– Og tað halda vit, sum selja fisk, vera óheppið.

Men hann vil ikki úgreinað hetta nærri

Hann leggur tó afturat, at

útróðrarmenn halda, at tað er týðiligt, at uppboðssølan livgar altíð seljaran.

– Hvor krevur t.d., at fiskurin skal skiljast? Tað er keyparin. Men tað er seljarin, sum skal betala.

– Og tað verður helst ikki leingi fyrr enn vit eisini skulu betala kassaleigu, hóast vit sjálvir eiga kassar.

Essa Petersen ivast ikki í, at uppboðssølan hjá útróðrarmonnum fer at standa seg ímóti teirri, sum er.

– Hvi skulu vit ikki tað, spyr hann.

Lægri gjöld

Essa Petersen heldur ikki, at nýggja uppboðssølan fer at føra við sær, at útróðrarmenn fara at fáa hægri pris fyri fiskin.

– Prisurin er góður, so tað er ikki tað, vi seta nøsina upp eftir.

– Hinvegin halda vit, at tað kundi borið til at fingið avgjöldini niður.

– T.d. kostnaðin fyri skilj-ingina, sum keyparin krevur, men sum vit betala. Vil keyparin hava fiskin skildan, eigur hann at bera kostnaðin sjálvur. Í løtuni betala vit 20 oyru fyri kilo fyri at fáa fiskin skildan.

Essa Petersen heldur eisini, at tað kundi borið til at fingið móttøkuna biligari.

– T.d. betala vit 25 oyru fyri kilo fyri at fáa uppboðssølu at taka ímóti fiskinum.

– Móttøkan kundi kanska blivið biligari um tað t.d. varð bjóðað út at hiva fiskin úr bátunum upp á bryggjuna. Tað er nógvir lastbilar við krana, sum hungra eftir arbeiði. Nýggja uppboðssølan kann eisini bringast sum eitt amboð til at forða fyri, at enn fleiri avgjöld verða lögð á seljaran, sigur Essa Petersen.

Hevur bíðað í 10 ár eftir at fáa loyvi at senda nærvarp

– Hølini eru tøk og ein partur av útgerðini stendur klár. Nú verður roynt at finna útlendskar samstarvsfelagar til eitt nærvarp í Føroyum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Í eini 10 ári havi eg bíðað eftir hesum. Men nú nærkast-hóast langt er eftir á mál.

Georg Eystan A er ein av teimum, sum hevur stóran áhuga fyri at fara undir at senda nærvarp í Føroyum.

Og tann áhugan hevur hann havt leingi.

– Tað eru eini 10 ár síðani at hugskotið tók seg upp, sigur hann.

Hann sigur, at í 1993 stov-

aðu hann og Ronnie Nielsen felagið „Studio 93“, sum m.a. hevði til eðamáls at fara undir fjølmiðlavirksemi.

– Tá lótu vit inn umsókn um loyvi at senda nærvarp, men vit fingi ongantið nakað svar.

Men nú lógin um kringvarp er komin, fara teir at endurnýggja umsóknina.

– Men spell var, at vit ikki sluppu ígongd tað ferðina, tí tá høvdu vit samband við rættliga sterkar, útlendskar fjølmiðlar, sum vórðu sinnadur at vera uppi.

Bíða eftir svari

Georg Eystan A sigur, at tað er framvegis ætlanin at fáa útlendingar upp í ætlanina.

Teir hava havt samband við útlendskar feløg at vita, um áhugi er fyri at vera við í einu føroyskum nærvarp, og í løtuni verður bíðað eftir svari uppá teir fyrispurn-ingarnar.

Georg Eystan A: Kravið at 80% av tilfarinum í einum nærvarp ger tað trupult. Tað er heldur onki endamálið at senda amerikanskan og enskan tónleik, tí tað gera so nógv

Tvørligt í Føroyum

Georg Eystan A sigur, at ætlan teirra var at skipa eitt nærvarp við einum bland-ingi av tónleiki, kjaki og øðrum tilfari.

– Men eitt, sum ger tað tvørligt at gera føroyskt nærvarp, er, at 80% av tilfarinum skal vera føroyskt.

– Tað fer av sær sjálvum at gera, at tað mesta tilfarið verður føroyskur tónleikur.

– Tað haldi eg er skeiv treyt at seta, hóast eg haldi, at tað er gott, at tað skal sendast nógv, føroyskur tilfar.

– Men hevði tað heldur staðið, at 80% skuldi vera norðurlendskt tilfar, hevði tað gjørt tað munin lættari.

– Tað, vit kundu hugsa okkum, var at gjørt eitt nærvarp, sum var ein norðurlendur pallur í Føroyum, sjálvandi við nógvum føroyskum uppi í.

– At senda amerikanskan og enskan tónleik er onki

endamálið í, tí tað eru tað so mong ið gera.

Annars leggur hann dent á, at teir eru langt frá komnir so langt, sum at leggja innihaldi til rættis.

– Tað, vit arbeiða við í løtuni, er at reisa pening til ætlanina.

– Til at senda útvarp krevst ikki so øgliga stór fløga, men tosa vit um sjónvarp, krevjast milliónirrigur Georg Eystan A.

– Tíverri tykist tað heldur ikki, sum um tað ber til at senda um sendinetið hjá útvarpinum, t.d. um næturlar, tá ið útvarpið ikki stendur.

Ætlanin hjá teimum var upprunaliga at hava eitt „Útvarp 2“, sum sendi um alt landið, tá ið Útvarp Føroya ikki sendi.

Nú veit hann ikki, hvussu verður vorðið við tí.

Møguliga endar tað við, at tað í fyrstu sýftu verður eitt nærvarp fyri Havnina, Skopun og Skálavík Nólsoy og Skálafjørðin.

– Men endamálið er heilt greitt at senda um alt landið...so fáa vit at síggja, hvussu langt, vit koma, leggur hann afturat.

Georg Eystan A hevur eina heilt greiða ætlan fyri, hvussu eitt tiltak, um hetta skal fíggiast, men tað vil hann ikki út við.